

<https://buzzsprout.com/1986749/episodes/10806108> 17 juni 2022, 1 sæson, episode 5, 43.35 min.

Statsministeren Spørger Søren Pind: Et frit land?

MF: Velkommen her til brandstationen på Bornholm, der er Folkemøde. Vi er kun en allerførste dag, og jeg har i dag inviteret en af min **yndlingskolleger**, nemlig dig Søren Pind.

Velkommen.

SP: Tak (applaus)

Jeg håber ik' det fordi, jeg er "tidligere", at jeg er din yndlings (latter)

MF: Du var..

SP: Men jeg ka' godt, altså uden at afsløre for meget, så ka' jeg godt lidt forstå det (latter)

Intro: Jeg hedder Mette Frederiksen. Jeg er statsminister i Danmark, og formand for Socialdemokratiet.

De seneste tre år, har du måske **mest** set mig holde pressemøde i Spejlsalen. **Inden** jeg går ind af den dør, så har der været tvivl og **mange** svære overvejelser, for der findes sjældent én nem løsning på de store spørgsmål, især i de her år, hvor der er mange kriser.

I den her podcast, der håber jeg, der bliver tid til flere af de nuancer, som nogen gange forsvinder i den offentlige politiske debat. Tid til en ærlig snak om de dilemmaer som oss' [også] verden unægtelig rummer.

Velkommen til min podcast 'Statsministeren spørg'.

MF: Søren jeg har øhh..jeg har inviteret dig i dag. Jeg har været i gang med å[og] lave podcast nu igennem øh et stykke tid. Det her er den første podcast **live**, hvor vi har publikum med. Øh vi er på Folkemødet. Eh.det er lige gået i gang. Man ka' mærke øh det sitrer, og øh jeg tror, efter et par år med corona, hvor vi ikke rigtig har ku' være sammen med hinanden, og hvor der oss' er mange samtaler, vi ik' har ku' ha', så er der sådan en øhh hel næsten **fysisk** glæde over å ku' gå rundt i gaderne her i Allinge igen, gi' hinanden et kram, og ha' forskellige politiske diskussioner og samtaler.

Jeg glæder mig rigtig meget til dét vi ska' tale om i dag. Og øh vi har valgt at øh overskriften er **Frihed**. Du har erklæret dig (rømmer sig) som frihedsminister, og øh vi ska' snakke om frihed i dag. **Inden** vi kommer så langt, så har jeg en **gave** med, øh til dig, Søren. Øh og jeg har en øh, det en meget særlig gave, øhm. For dem af jer der ikke ved det, så har Søren valgt

å [at] bruge øh rigtig meget tid og rigtig mange kræfter i øh... jeg tror I siger Den Danske Ukraine-komité, som blir, du ka' jo selv øh sætte ord på, som blir dannet umiddelbart efter den russiske invasion af øh Ukraine. Der jo ikke noget der er mere oplagt at snakke om, når vi taler frihed og ufrihed, end krigen øh der er tilbage på Europas kontinent. Og dét I ret hurtig sætter jer for, det er å samle penge ind, **ikke** bare til Ukraine, men direkte til **våben** øh så ukrainerne ka' forsvare sig. I øh..noget tid efter krigen ahm er gået i gang, da ka' I måske huske, at der er et russisk krigsskib der blier.. **sænket**. Det hed øh Moskva. Og øh der er øh lavet øh nogen ret ikoniske øh tegninger og billeder øh derfra. Og forleden dag, havde jeg en meget stor fornøjelse at ha' besøg af én af af præsident Zelenskys særlige udsendte, øh på mit kontor øh inde i Statsministeriet. De har **trykt** nogen **frimærker** øh med en øh ukrainsk øh, jeg ved ikke om I ka' **husk** historien, jeg tror der æh, det, det, dar, dar en finger der går i øh i vejret, det vil jeg altså ik' stå å, å gøre

SP: Kom nu (latter)

MF: øh og det ka' man se afbilledet øhm på de frimærker, som ukrainerne har trykt, og så blier der sagt ordene "fuck you" øh og det står sådan tilbage som et af de stærkeste øh symboler på den ukrainske modstandskamp. Og **fordi**, Søren, at du og I har gjort så fantastisk et stykke arbejde, får du nu det, der vil vise sig å bli **samlingsobjekter**. For de blier nemlig allerede nu solgt til en meget, meget høj pris øh i kampen for Ukraine, men den hér gave, den sys' jeg både du og komitéen fortjener. Værsgo' (applaus).

Og nu skal vi tale ø frihed og vi skal tale ufrihed, men når jeg nu **starter** på Ukraine, så blier jeg nødt til simpelthen lige at spørge, øh dig, Søren, hvordan går det øh med, med arbejdet i U.. Den Danske Ukraine-komité?

SP: Ja, ja assa [altså] vores øh, vores projektor øh har jo lagt sig syg, desværre, nemlig Uffe Elleman Jensen, og øh det lader til at det lakker mod enden, så jeg er sådan lidt **bevæget** i dag. Jeg meldte mig i politik, i meget høj grad, oss' på grund af ham. Men, men asså øh for komitéen som sådan øh der har vi samlet 52.000.000 kroner ind (applaus).

Og øhm og de øhm dem håber jeg må gøre en forskel (oversat så tekstnært som muligt) øh vi, vi, vi, vi har valgt at gøre det på den måde, vi ka' jo ikke, ah det sku helt mærkeligt, jeg har fået, jeg har fået syv opringninger fra våbenhandlere der godt vil ha', jeg købt våben af dem (latter). Jeg ved ik' hvor, nu ved jeg ik' hvor PET-folkene er henne, men altså, jeg tænker at det vil, da måt' jeg altså fortælle dem, at det **vi** gør, det er, at vi sender pengene til

den ukrainske konto, Nationalbanken, som så indkøber hvad **de** har lyst til, hvilket jeg tror, er relativt væsentligt, for lige nu definerer vi andre jo hvad de ska' ha'. Øhm og jeg ka' mærke (rømmer sig) at der er ved at indfinde sig en lille smule træthed, altså øhm, folk øhm, der jo så mange andre ting oss', øhm så vi forbereder en, en større national kampagne, hvor jeg håber I oss vil hjælpe til, for uden jer. der...**de af jer der er faste Folkemødegæster**, ka' måske huske dét år da der kom ris..russiske krigsfly forbi, å det øh altså det ska' stop, og det ska' bare stoppe nu. Og det stopper med Ukraine (applaus).

MF: Asså Søren, I har jo øh gjort et enestående øh vigtigt stykke arbejde, og dét, jeg har ku' mærke som statsminister, det er jo, at overalt i det danske samfund, der har den danske befolkning **rejst** sig op æh sammen med den ukrainske. Æh, vi ved godt, det er øh, vi ved godt, det alvor og vi har oplevet en, både en fanda..fantastisk solidaritet. Øh vi har turde være ærlige i Danmark om, at det er faktisk ikke nok at sende humanitær bistand, den her gang, eller **hjælpe**, vi bliver nødt til at sørge for at der er våben i Ukraine ellers ka' de ikke slå øh russerne tilbage. I har lavet et godt stykke arbejde, og sådan har det faktisk været i, i hele landet. Men lad os øh, lad os ø, ø, ta' udgangspunkt i Ukraine, fordi det jo klart en øh russisk invasion af et fredeligt europæisk land, er jo det øh **værste** eksempel øh på vores eget kontinent, er at friheden den ka' falde bort i løbet af ganske, ganske få timer. Hvad tror du, Søren, det her kommer til at gøre for, hvis vi kigger på Danmark og os danskere, øh for **vores** forhold til frihed, dét der sker i Ukraine nu?

SP: Jamen, asså, det har jo været længe undervejs, og vi har jo stået tøvende overfor det, øhm, du ka' sige øh før Trump var Obama. Obama trak en rød streg i sandet i Syrien. Og så lod han det ske alligevel. Og øh så kom Putin jo ind, og forøgede terrorbombardement i Syrien. Hospitaler, skoler, børnehjem, *you name it*. Og det der er det ulykkelige og forfærdende var jo, at han gjorde det jo med vilje. Altså det var jo med vilje, fordi hvad var formålet? Formålet var dels at **undergå** syrerne, men jo også at skabe kaos i Europa, fordi han vidste at det ville skabe flygtningekolonner ind i Europa. Du har talt om øhm den alvor, man bliver forlenet [forlene: udruste, udstyre, begave, skænke, betænke] med, når man har været justitsminister - det, det er jeg **meget** enig i. Og min øh, jeg ve' ik' kalde det ulykke, men, men, men, men de der dage i september 15, hvor det hele brød sammen, å folk gik på motorvejene, og vi reelt havde et, et, et tab af kontrol, som jeg

tror **sæter** sig hos folk. Assa, når demokratiske institutioner ik' ka' reagere, så sætter det sig hos folk. Og de selvsamme mennesker, som havde stået og sagt, vi ska' ik' gøre noget i Syrien, de stod så å sagde: hvorfor **gør** EU ingenting. Jamen, det, det jo svært at gøre noget når flodbølgen er der, man ska' gøre noget **før**. Så det har været længe under opbygning, og vi har stået tøvende overfor det. Det var svært. Du kender de der drøftelser i ministerrådet, hvor man sidder 28, og lige pludselig føler man, hele Europas skæbne er forbundet med 28 mennesker der taler sammen. Stærkere er det ikke. Og det måske det der gør indtryk, assa, vi er ikke stærkere end at vi er nødt til at tale sammen og blive enige, og det er få mennesker. Og vi har set det med..på Krim, hvor vi heller ikke rigtig gik videre. Georgien. Og selv da 190.000 tusinde **russere** krøb **sammen** om Ukraine, så står Peter Viggo Jacobsen, og siger, jamen vi rykker ikke ind! Og vi troede jo ik' på det!, altså det, selvom det *ir' for sig* lå ret åbent frem at...og så stod vi der. Og så spørger du mig, hvad betyder det, at vi ser mørket på den måde, assa at vi ligepludselig ka' navne som Rutsja, og Mariopol å, å, å ikke mindst en ting, som **jeg** tror, har gjort en **stor, stor** forskel for opfattelsen af det politiske, det er at du ligepluds'li har en mand som siger, til forskel for eksempel den afghanske præsident: "Nej, jeg ska' ingen steder. Altså jeg ska' ingen steder". Han blev jo tilbudt af CIA og komme **ud**.

MF: "I don't need a lift, I need weapons"

SP: "I need ammunition", ik, ja weapons, assa det, og det var hans svar, og det, hva', hva', hva' **viser** det os? Det viser os noget, vi måske har glemt, nemlig at der faktisk er politikere som ve' dø for noget, hvis det vigtigt **nok**. Det jo ik', med al respekt for dig og mig, det jo ik, det jo ik' det indtryk man har fået af moderne politik de sidste (rømmer sig) **mange** år, ka' man sige. Og jeg taler ik' politik ned, på den måde, men jeg tror bar' ik', det ik' det indtryk man har **fået**. Og pludselig **står** der en mand, og vi ser jo de **uretfærdigheder**, i...med et svagt udtryk, for jeg ku' godt, assa,...**modbydeligheder** - det 21. århundrede! Så når du spørger mig, så tror jeg det vil forlene os med en ny alvor. Altså jeg tror, at vi vil **forstå** noget som vi har nægtet at se i lang tid, nemlig:

- 1) Vores levemåde, den er værd at kæmpe for.
- 2) Hvis vi kun overlader det til de professionelle politikere, så duer det ikke, vi er oss' selv nødt til at være med.
- 3) Hvis vi bare ser te, så er det her kun starten.

Fordi bagved Rusland er der et Kina, som professionelle politikere ik' må sig' noget om,

fordi det skaber store problemer. Men jeg ka' jo lisså godt sige, at en af grundene te at jeg øh ik' længere ku' håndtere at være i politik, det var at jeg ikke ku' fortælle den danske befolkning (10.46), hvor ondsindet et regime det kinesiske styre egentlig er, Det ik' et system der vil os det godt. Og problemet er, at vores levevis, er en **provokation** af [for] dem. Det en provokation at vi findes. Det en udfordring af kommunistpartiet magt, såvel som det er en udfordring af Putins magt. Og derfor ser vi ind i nogen hårde år. Og så, derfor er jeg oss' glad for, at I er blevet enige om, at ta' skeen i den anden hånd i forhold til vores forsvar, øh jeg ku' jo selvfølgelig ha' ønsket mig, at det gik hurtigere, men alligevel, alene bredden borger jo for, at det her er godt. Øh, det, det vanvittigt, hvad der sker. Tyskland får verdens tredje største militærbudget til næste år. Finland å, å Sverige i Nato! Asså, for to år siden, hvis vi havde stået her og sagt det, så havde folk sagt: "hvad har I drukket i går aftes på huttelihut", ik', asså. Så øhm

MF: Og seks

SP: Så en ny alvor. Undskyld

MF: Og 66, 9 % af danskerne stemmer ja til at afskaffe et forsvarsforbehold øh

SP: Og, og jeg sys', det er så godt, at du tog mod til dig, og udskrev den folkeafstemning. Det øhm, det var **rigtig** godt (applaus), det var rigtig godt. (fortsættelse af applaus)

MF: Men hvis vi (applaus fortsætter), hvis vi ah, hvis vi lige prøver at blive her, så øh, så , så sys' jeg der er to ting, vi ska' omkring øh, ovenpå dét du siger. Øh, det **ene** er øh, og jeg starter øh, jeg starter med det sværeste først, og de er svære begge to, så det, den anden er oss', asså den her er svær, men den, den, den næste er rigtig svær .oss. Det er jo, at øhm, at så, at så blier konklusionen jo oss nødt til å være skrevet øh i, øh i alt sin øhm, i al sin enorme omfang, og sin, sin sværhed, nemlig, at vi blier nødt til at vinde den her krig.

SP: Ja'r

MF: Ukraine og os der tilhører demokratierne, blier nødt til at vinde den her krig (12.33). Fordi vinder vi ikke den her krig, så, så der ingen der ved, hvad det næste er. Og, og, jeg tror det er øh, jeg er enig med dig, Søren, i at alvoren har sænket sig. Der har været en naivitet, i alt for mange år, øh, både i forhold til Kina og i forhold til Rusland. Øh, og dét vi oplever nu, er jo ikke **kun** et angreb på Ukraine, det slemt nok, og jeg, jeg ve' bare si' te' jer, det, det, det, vi ser ik' meget om Ukraine længere i de danske medier. Det I oplever i komitéen, ka' jeg jo oss godt mærk'. Den har varet i lang tid, krigen, men dét der sker dernede lige nu, er jo at, at **hundredevis** af ukrainere blier slået ihjel **hele tiden**. Det en meget, meget, meget brutal

krig. Og øh, og jeg er selv af den overbevisning, at hvis vi, hvis ik' vi holder ve', den hér gang, og hvis ik' vi viser at demokratierne **evner** å stå **vagt** om **os selv**, øh og vores værdier, øh så ved vi ikke hvad det næste træk kan blive. Og det jo så, øh hvis jeg lige..ud af en tangent, det jo det opmuntrende øh, i det her, dar, dar ik meget opmuntrende øh, øh i, i det vi ser, men det der **er** opmuntrende, det jo det at vi har evnet i Vesten. Jeg tror, at Putin regnede med, når han ville invadere Ukraine, så ville vi andre stå sådan lidt hændervridende, henne i hjørnet, og si' til hinanden: "det godt nok træls for Ukraine, men det har nok ik' sådan **rigtig** noget me' os at gøre". Men den **her** gang gjorde vi det modsatte.

Det..amerikanerne gjorde det modsatte. Canadierne gjorde det modsatte. Vi europæere gjordet det modsatte. Vi rykkede **tættere** sammen. Øh, vi har vedtaget historisk hårde sanktioner. Vi har, mig bekendt, aldrig leveret så mange våben til et andet land, som dét vi er i gang med netop nu. Vi har åbnet vores **hjerter**, og vores hjem og vores land for flygtninge, og hjælper Ukraine på alle tænkelige ø måder. Men vi blier nødt til at fortsætte. Øh, å, å å øhh, jee jee jeg er jo oss nødt til at sige at, når jeg siger, vi blier nødt til at fortsætte, så må vi oss' vide med hinanden, at prisen den ka' bliv højere og højere for hver dag, for hver uge, for hver måned der kommer til at gå. Men når vi taler frihed, ka' prisen for det modsatte jo blive tifold, eller **hundrede** gange, eller **tusinde** gange større, nemlig hvis vi går på kompromis med dem.

Og det, nu sagde jeg at dét her var det sværeste, den anden er oss rigtig svær., fordi Putin er jo ikke kun involveret i Ukraine. Putin er dybt involveret i Belarus, og I ka' huske for noget tid siden, dar, dar øh, systematisk, øh tog man migranter fra mellemøsten og fløj dem ind i Belarus, og forsøgte at skubbe dem ind over grænsen til Polen, fordi man ved, at noget af dét der kan destabilisere Europa i dag, det faktisk migration. Men Putin spiller oss' en rolle på Balkan

SP: uhum

MF: - det 30 år siden nu, vi havde borgerkrigen, æh, men i dag ligger der nogen af de samme etniske konflikter og ulmer, i Bosnien Hertegovina, republik Serbsca og Serbien. Her er det jo oss' Putin der spiller en ualmindelig kedelig rolle. En optrapning øh militært i Arktis, det oss' Putin. Syrien har vi allerede været omkring, men også i Afrika, hvor noget af dét der er meget faretruende, der er jo at den øhm, islamiske terrortrussel, der har været i mellemøsten i en årrække, den er rykket ind i Afrika i Saael-regionen, øhm og øh, dar ser vi nu Wagner-Group rykke ind, øh, det er nogle af de værste der overhovedet findes på jordkloden - det er

osse Putin. Så, så øh, det egentligt bare for at understrege din alvor øh, og dermed er vi vel også der, Søren, hvor vi må si' til hinanden, at verden **blier** ik' den samme. Og Europa blier ik' det samme.

SP: (rømmer sig) Nej.

Nu, nu ve' jeg så godt sige noget som måske ka' få folk til at trække på smilebåndet, men jeg er faktisk **optimist**

MF: Det er jeg oss. Vi vender tilbage til

SP: øhh.

MF: hvorfor vi er

SP: øhh ja. Jeg er faktisk optimist. Og det er jeg fordi, vi tog tingene for let før, altså øh, vi har jo fået to advarselssignaler, det første advarselssignal, det fik vi i september 2001, hvor, indtil da, troede vi jo, mere eller mindre, at alle folk ville være lige som os. De ville alle sammen ha' frihed. De ville alle sammen ha' demokrati. De ville alle sammen ha' øh markedsøkonomi og så kunne man dirigere det mere eller mindre, men, men det var sådan grundlæggende billede af at, de, som vi siger på Bornholm: "de ve' jo var' lissom vos jo" øh "enddå"

MF: Og for dem, å, å, for dem der ik' ka' se mæ' så rykker Søren sådan lidt mærkeligt i sin øh livrem

SP: Jamen, det fordi, jeg har været

MF: når han siger det, jeg ved, ik' helt hvorfor

SP: det var en gang, det var fordi, da jeg var ung var jeg meget, meget tynd, og jeg glædede mig te' at få lidt mave så jeg ku' gøre sådan her (latter)

Når man mødte socialdemokratiske borgmestre så pralede de jo med den...de røde seler (latter) og så øh..Nå! Nej, 'øh men spøg, spøg til side, nej, men vores forventning var jo dengang, at folk ville være lissom **os**. Å jeg ka' huske 90'erne, som jeg tror er vores generations 60'ere på en eller anden måde, ik. Det, dar, dar kørte det jo bar' deruda'.

Økonomien kørte deruda'. Flystriber det var sku ik' tegn på skam, det var tegn på at man skulle **ud** å se verden, **rejse**, å **grænserne** var væk, og **kommunismen** var død, å for fanden mand, hvor, ej hvor var det vildt. Det var oss' lidt kedeligt, selvfølgelig, men altså (latter). Å så, så kom dét der forbandede 11'te september, hvor vi jo så tænkte, nårh ja, men, når ik' de ve' høre, så må de jo føle, og så går vi i krig, så gir' vi dem nogle bank. Og jeg gider ikke diskutere Irakkrig i dag, det er sådan set ligegyldigt, men, men essensen var jo bare, at det prøvede vi så en rum tid, og så blev vi jo trætte (17.48). Å det måske den

træthed, vi er blevet vækket af. Fordi...ja..altså noget jeg er bekymret over, eller optaget af, som, som jeg til sidst jo så ikke rigtig ku', ku' ku' være i, det jo den udtynding der sker af vores politiske partier, at det, at I bliver mere og mere ensomme, på en eller anden måde, altså at, at, at, at, at de professionelle politikere ik' har sådan et stort hav at svømme i, det bliver mindre og mindre. Og det svækker vores politiske struktur. Min egen overbevisning er bare, at jeg tror ikke at de gamle vælgerforeninger som jeg **elskede**, jeg tror bare ik' de er **løsningen**, desværre. Jeg kunne så godt, å jeg, å jeg er for meget en del af den gamle verden til så at sige: "Hva' så". Men, men ,men der er en alvor omkring dét, for én ting er at vi fører krig ude, men vi er også nødt til styrke vores demokratiske organer **hjemme**. Det er en diskussion værd, hvordan vi gør det. Og så har vi det udenfor. Og der har vi jo pludselig fået syn for sagn, og jeg tror, at Putin har været for tidlig ude i forhold til Rusland, Kina, hva' de egentlig har tænkt sig at gøre hen af vejen. Vi har, vi har nået, selvom jeg har revet mig i håret igennem årene over at vi ikke reagerede tidligere, vi har **nået** å se hvad det her egentlig handler om: At der desværre ligger en plan og den er **ik'** noget der vil os det godt. At der er en bevidsthed om, at man vil skade og ødelægge ting som er meget, meget kostbare for os. Øhm..så for **mig** at se, øh, grunden til at jeg er optimist, jeg tror vi når at reagere på det, og jeg tror, at mine børn når og få den oplevelse, vi andre havde i 1989. Og jeg tror oss' de får deres 90'ere. Men vi ska' noget igennem først. Vi ska' ha' reformet vores energisikkerhed. Vi ska' se og få hevet noget mere op af Nordsøen, synes jeg. Altså, vi, vi ka' ik' gå og vente på kun grøn energi, vi har oss en overgangsperiode. Vi ska' sikre os. Vi ska' investere i våbenindustrien. Vi skal sikre, at vi er t mest **moderne kontinent** overhovedet sammen med amerikanerne, som ka' **modstå** det pres, og i virkeligheden skubbe presset tilbage. Så tror jeg simpelthen, at vi vil se, at demokratiet og **vores** måde at leve på, altså bliver regenereret. Og helt ærligt Mette, det system vi voksede op i, det trænger til en regenerering. Det gør det.

MF: Men ved du hvad Søren, så lad os bevæge os derhen, fordi, alt det du sagde, æh, netop nu øhm..hvordan vi kommer hen til å ha' belæg for vores optimisme, for det har vi **heldigvis** begge to, det er jeg fuldstændig enig i, øh hele den grønne omstilling...vi ska' fri af, af Putins gas, øh vi ska' sørger for at vinde krigen i øh Ukraine, og Vesten, vores allierede, vores naboer, vi ska' stå **endnu** mere samlede op imod dem der ik' vil vores demokratier. Og i og med, at vi er helt enige omkring det, så lad os prøve at vende blikket lidt hjemad oss. Nu har vi været, øh, vi har været ude i den store verden. Vi har været i Ukraine. Vi har været i

Europa. Øh, og når vi taler frihed, så ska' vi selvfølgelig osse øh tale øh om vores eget land, og måske oven i købet om os **selv**, så derfor et personligt spørgsmål, nemlig:

Hvornår føler **du** dig selv mest fri? (20.52)

SP: Ja, det når jeg er på Bornholm, asså (*ler* samt latter fra publikum) – a' dét er det jo. Øhm..åh, jeg blier helt bevæget arh! (rømmer sig), fordi øh..det hér, jeg hører til øh, det en kultur jeg øh føler mig hjemme i, det er...det trygt. Jeg er ikke uenig i, at tryghed er en forudsætning for frihed, men jeg ka' oss' kigge ud over vandet, og jeg ka' drømme mig lige hen hvor jeg vil øhm..

Frihed for **mig**, det jo en mulighed for at gøre **lige** hvad jeg har lyst til, så længe jeg ikke forvolder andre skade..øhm det er det, og øh (applaus) å jeg tror, øh, dét jeg tror vores samfund har brug for, det er en diskussion om, hva' alt det nye vi oplever. En ting er den fysiske krig og så noget, men vi har osse en ordkrig med hinanden

MF: Um

SP: øh vi har sociale medier som er gået fuldstændig amok, efter min opfattelse. Kort tid før, jeg holdt op som minister øh, som forskningsminister, fandt jeg nogle penge til Michael Bang Petersen som er professor ved Aarhus Universitet, og som lavede dét I oss brugte godt under corona, nemlig HOPE-projektet, som analyserede den tillidskultur, vi har i Danmark, som er **særlig**. Det er en særlig kultur! Vi ska' bare lige huske at passe lidt på den, det, det vi ik' **så** gode til i de her år.

MF: Men sku' vi ik' prøve at zoome lidt ind på det, så?

SP: Jo, for det hænger sammen. Det jeg bar' ve' sige med det, han opdagede en ting: han opdagede at 10 % af de mandlige deltagere i diskussionerne på de sociale medier har den samme indstilling som Jokeren har i Batman: "some men just want to see the world burn". Og den eneste **løsning** på det, det er at flere almindelige, normale, ordentlige mennesker deltager. Og jeg ved, jeg føler mig mest fri når jeg kan, asså, øh den gamle sang fra besættelsen omkring Kong Christian den 10'e..10'ende, den er: "Om kongen af Danmark står hjerterne vagt". Vi har simpelthen brug for flere hjerter der står vagt om vores fællesskab (applaus) – og derved sikre friheden.

MF: Ja, men så lad os øh, lad os prøve at gå ind i det, fordi vi kan jo mærke det alle sammen, at øh debattonen er blevet meget, meget, meget hårdere, å øh selvom jeg sys, jeg har øh efterhånden ret øh brede skuldre, så, så må man jo lægge øh, jeg må jo lægge ryg til øh meget, øh oss' mange ting der ikke er rigtige. Og ganske ofte, når jeg kigger ind på de

sociale medier, ik' øh, faktisk ingegang om mig selv, men i det hele taget, så bl..asså, øh (ler) jeg prøver nærmest aldrig at komme derind, og gå derud derfra og være i bedre humør. Øh og jeg blier jo selv sådan helt forstemt af, hvordan kan man skrive sådan om andre mennesker, og det er jo alt, det jo skolelæreren, og det er parkeringsvagten og det er politikerne, og

SP: departementschefen

MF: det jo oss' X-faktor-deltagere. Ja, og det er departementschefen i Statsministeriet øh, hvor der oss' er nogen grænser som er, øh har, har ændret sig. Hvorfor er det sket?! (24.00). Er det, er det alene sket, fordi muligheden er der nu, på en helt anden måde end tidligere, fordi i øh gamle dage, og det ik' fordi jeg tror, hverken du eller jeg vil tilbage til noget der var, mennesket skal altid bevæge sig fremad, men der var der jo en redaktør, på en avis, der sagde: "ejj, kammerat, sådan der ka' du asså ikke skrive om borgmesteren eller om din nabo, du må liige tilbage til skrivemaskinen eller tilbage med slettelakken og skrive på en anden måde", ik', eller når, når det var det tiende læserindlæg med samme indhold, så var der også en redaktør der sagde, "ej, nu skal vi høre nogen andre, men i dag er der jo **fuldstændig** (24.33) fri adgang, å, å, jo ikke ret mange voksne, der osse siger: "hov, øhh, vi blier nødt til at ha' nogle spilleregler". Der hvor jeg opdagede, eller øh oplevede det sidste, det sådan et, et lille eksempel, men jeg sys' alligevel det tankevækkende, jeg ve' ik' om I ka' huske det; for et par år siden var der en øh me...ganske, ganske ung pige, som tog et opgør med de her øh, det er sådan et mærkeligt begreb *puttemiddage*, som, som øh, øh var på nogle ungdomsuddannelser, rundt omkring i Danmark, hvor, jeg tror det var nogle 3g-drenge, der så, I ved, sku' rangere 1g-pigerne, og der var der noget krav til, at der ik' sku' være al for meget tøj, og udseende, de der ting, og hun, hun, jeg tror hun var 15 eller 16 år, stillede sig så op og sagde: "nej, øh, vi er på en uddannelsesinstitution for at ta' en uddannelse øh, og øh vi blier nødt til at ha' et miljø som (25.21) øh, som er frit, og det ka' det jo kun være, hvis vi ka' være her hver især, **uden** at blive bedømt på det forkerte, eller uden at være underlagt nogle andres blik".

Så, så spørgsmålet er oss', asså har vi behov for øh, uden at lyde alt for gammeldags, at vi tør, for å ha' et fællesskab der er frit, og træde i karakter, og sige: "nej, alting er ikke lige godt, og vi **nødt** til at behandle hinanden med respekt, og måske oven i købet med **høflighed**, som måske er en dyd, vi måske godt kunne trænge til (25.48) at få lidt tilbage".

SP: Asså min drøm er jo at man genindfører *disseriet* (at bruge De, Dem i stedet for du) på Danmarks Radio, med det kommer jo nok ikke til at ske, jeg ved det, men det giver faktisk bare en anden måde at snak' til hinanden på, øhh..fordi, hva', jeg ka' husk' Anne Knudsen på Weekendavisen, hun sagde, hun, hun (26.03), vi sad til en eller anden middag, så siger hun: ”ved du hvorfor vi er Dis [*des*] med vores læsere på Weekendavisen?”.

Så sa' jeg: ”nej, det ved jeg ikke”.

Det fordi, det sætter en naturlig grænse for, hvad man ka' si' til hinanden”

og, og det ve, det ka' vi jo ikke **li'** at tale om i Danmark, fordi; ”vi jo uformelle, vi jo tæt på hinanden, dar ik' forskel på os”. For mig at se, og det ka', det ik' sikkert, det er *disseriet*, der er løsningen, fordi den er en fortidig løsning, men det der med, det er jo reelt endt med, at vi gramser på hinanden. Og vi ik' har respekt for **intimsfæren** hos hinanden (26.30), å, å, det, det bar' noget, dét er noget møg. Og jeg ve' godt, nu spurgte du, hva', hva', hva' der egentlig er sket? Jeg ka' bruge et eksempel fra (26.39) min øh dejlige lille by, som nu er en af de dér byer, hvor butiksfacaderne er lukket til, å, der er ik' noget tilbage, vi kender dem alle sammen. Øh, da jeg voksede op, da var det en **levende** by, asså der gik filialbestyreren, der var tre banker ik', det mærkeligt, 600 indbyggere og tre banker; filialbestyreren gik...når man så en person gå hen over torvet til middag, så havde pågældende et ærinde, altså - det var jo vildt! Nå, vi havde jo også nogen der var lidt (27.07) *aflæns*, som man siger i Jylland, altså nogen der var lidt anderledes, og lidt sære, og vi havde også sådan nogen typer som Joker-typerne på internettet, dem som i virkeligheden bare gerne ville s.. men de var jo **alene**. Og det der jo skete det var, at vi vidste godt, vi sku' ik' høre efter hvad han sagde, og hvis han blev ve', så fik han besked på at holde sin kæft. Og hvis han blev *ved-ved*, så blev han trukket om (27.32) bagved lågen (latter). Å, å, å det var...

MF: Og det var ik' en opfordring

SP: Og det ik' en opfordring te', te' noget som helst, fordi dar er jo dele af den gamle samfund, som du oss' siger, som, som, som ik' var godt, men, men der var ik' desto mindre en opdragelse, og den er jo forsvundet. Vi har jo ingen kollektiv opdragelse længere. Jeg har tænkt over det, oss' med de respektive politiske partier, fordi nu har jeg skrevet en bog om, hvordan politik **er**, jeg kunne godt tænke mig at skrive, hvordan politik bør **være**, og det der har slået mig, det er (28.03) at, øh, de store partier, hvis man går 150 år tilbage, så var de både kulturdannende, de repræsenterede en stand, og de repræsenterede en **interesse**. Altså, hvis man var Vens..hvis man var bonde så meldte man sig ind i Venstre, fordi man tilhørte en

stand, man repræsenterede en kultur, og man havde den interesse, som man nu havde i Venstre. Og det samme med arbejderne (28.29). Der er sket en forvridning. Partierne eksisterer stadigvæk på den primis, men stand og kultur er anderledes i dag end det var dengang, og det **gir'** et ko., det, det, det **gir'** et eller andet, hvor, hvor vi ikke evner å få folk te' å være med i det fællesskab. Og det samme har du set andre steder i vores samfund. **Før** vi får styr på det, ka' vi ik' begynde på en eller anden fælles opdragelse, men sagen er den er vigtig. Vi har bar' glemt hvor vigtig kultur er, og så har, og så lar' vi os lede, nu taler jeg ikke om Folketinget, eller sådan noget, men vi lader os, på de sociale medier, lede af galninge, og det går ikke, det ska' vi simpelthen sat en stopper for. Og den eneste mulighed for at sætte en stopper for det (29.08) det har Bang Petersen oss' nu her, for ganske nylig, kommet frem til, det er at flere er med, flere normale mennesker der siger: ”stop lige du, og ta' det lige roligt, og slap af eller hva' er det du siger”. Ja, *civil courage* [moralsk mod, sine meningers mod] (applaus).

MF: Jeg kan jo ikke øh, jeg kan jo ik' la' vær' med, når jeg nu står med..og jeg, jeg startede med at sige, at øh Søren er absolut én af mine **yndlings**kollegaer, og det var du altså oss' mens vi sad i, i..

SP: Ja, ja

MF: Folketinget sammen. Men jeg kan jo ik', jeg ka' ik' la' vær' mæ' å ane, at der er et vist mønster (29.40), altså da, øhm, da, da Lars Løkke er ved at gå af som statsminister, udgir' han en bog, og jeg tror, den hedder: Frihedens øjeblik, øh..hvis ik' jeg husker helt forkert, og og, når jeg lytter til dig, Søren, så virker det faktisk oss' som om, at du er mere fri nu, end dengang du **var** i politik.

SP: Ja..

MF: Øh

SP: men er det ikke mærkeligt?

MF: Jo

SP: Er det ikke mærkeligt, at for at være **fri**, ska' man **ik'** være der. Det burd', jamen, det burd' jo være **omvendt**! Min forestilling om...grunden til, jeg i årevis argumenterede for, at jeg netop **skulle** være i politik, det var fordi jeg argumenterede **for**, at så ku' jeg jo, jeg ku' **gøre** noget! Men tilsidst følte jeg jo, mit råderum var så indskrænket som det **var** (30.18) å, å det synes jeg i virkeligheden, det håber jeg, du ka' gøre noget ved, altså, øh, øh, nu har du jo valgt en interessant model om styring af statsministeriet...det ska' vi, det, det..(latter). Men,

asså, jeg jo, jeg jo lidt nervøs for at den der model, den erstatter finansministeriets skruetvinge omkring ministrenes hals med statsministeriets, og det, jeg siger det ikke ikke en gang for at drille.

MF: Men jeg ve' jo faktisk gerne øh, øh la' mig bare knytte et par ord på det, fordi at når, når jeg sys', det har været rigtigt, øh og se om man har ku' skabe et, et statsministerium, som har bare **lidt** flere muskler, det jo øh det mindste, det et meget, meget lille ministerium, sammenlignet med de andre, så det jo fordi jeg er demokrat. Og det jeg **har** oplevet, nu har jeg været i politik i snart 20 år, det er jo at vi politikere i virkeligheden, som årene er gået, bestemmer mindre og mindre, øh, fordi globaliseringen er så stærk som den er, fordi de internationale tendenser er så stærke som de er. Og at øh, og det er jo en, en udvikling, der starter for alvor i 90'erne, som så er blevet øh endnu mere presserende øhm..øh det samm..hvis, hvis du spør' en borgmester i dag, så ve' de si': "Jamen, der er mindre råderum te' å lave lokalpolitik, end der var tidligere". Øhh, å, øh, jeg har jo ku' se (31.25) øh, øhm ingen nævnt, ingen glemt, men tidligere regeringer har faktisk haft ved at levere på dét man sagde før valget, man gerne ville levere, å, å for mig er politik jo en tillidssag, at når vi går til valg og siger, vi sys' det vigtigt, der kommer en tidlig tilbagetrækning til dem der er nedslidte, så blier vi nødt til gøre al hvad vi kan, for at få det vedtaget, og få det besluttet. Men driften i dag, i politik er jo så **kæmpestor**, asså, vi ku' **snildt** i dag, som moderne politikere, fylde vores kalender ud med **bare** (31.58) drift af samfundet.

SP: um

MF: Og driften af et samfund er jo vigtig, men jo ikke der den udvikler samfundet. Og hvis du deri øh læg..der oveni i det lægger alle de forpligtelser, du har med rigtig mange medier, alt det du skal svare på, så er de, altså så er

SP: så er tiden væk..ja, ja

MF: arbejdsdagen mer' end brugt

SP: men, men det ved jeg godt

MF: det oss', det du har, det du har oplevet

SP: ja, ja

MF: Det betyder at det, og det ka' jo virkelig lyde mærkeligt dét jeg siger, men det rum, der er tilbage til dét politik **egentlig** handler om, nemlig at vi tager udgangspunkt i hvordan I har det, hvad det er der sker i vores verden, og hvordan vi så gør den bedst mulig for flest mulige. Det rum, det er blevet mindre, å mindre å mindre. Så **min** bevæggrund for nogle

af de beslutninger, vi har truffet, dét **er** jo faktisk at **styrke** vores demokrati, fordi det blier nødt til at være sådan, hvad enten man har (32.42) øh stemt på den regering, der sidder eller ej, så skal regeringen jo ku' **gøre** dét, landet har behov for.

SP: Jamen, jeg, jeg, jeg er meget for ministerstyre

MF: Ja

SP: Assa, jeg er meget for, assa jeg, jeg er meget uenig i fx Michael Lund og de der gamle departementschefer, som er ude og sige, at vi skal tilbage til gamle dage, hvor man smadrer skattesystemet og øh al sådan noget, uden nogen rigtig ved, hvem der har ansvaret - asså det jo, det jo, det jo, folk har glemt i mellemtiden, når de siger: ”uhha se på de her ting der foregår”, asså, man har lige glemt, hvordan det var i gamle dage, hvor alt bare forsvandt imellem folks fingre, og hvor man oss' sagde: ”udlændingepolitik, nej, nej, det er i strid med al internationale konventioner”. Det har vi ligesom **20 år** bevist, at det ik' var **rigtigt**. Så, så jeg, jeg sys' bare man ska' huske, hva' alternativet er (33.21). Men, men jeg tror bare, Mette, det jeg mener med det er, hvis nu man havde 18.. hvis nu du havde 18 tvillinger (latter)

MF: Det ville oss' være lidt mærkeligt

SP: Det ville være

MF: Men jeg er glad for

SP: Det ville ik' alene være mærkeligt, det ville være **meget** mærkeligt

MF: Jeg, jeg, jeg er glad for at en, en borgerlig politiker, der sys' der skal være 19 Mette Frederiksen'er

SP: Nej, nej, jeg har ikke sagt, hvad jeg **synes** (latter)

MF: Det tager jeg som en **stor** cadeau [gave, foræring, venlighed, opmærksomhed] (latter og applaus)

SP: Men jeg siger, **hvis** nu, hvis nu du havde 18 tvillinger, og så sendte du, og I var fuldstændig ens, så sendte du dem ud i hver sit ministerium, (latter) så behøvede du jo ik' at centralisere magten i statsministeriet, og det er i og for sig, det jeg mener. Jeg, jeg mener, at der opstår, oss' ude i misterierne, så stor kompleksitet, at ministrene skal ha' selvstændige handlemuligheder. (34.03)

MF: Men, det faktisk det modsatte, vi har gjort, fordi dét at sørge for, at øh, der er et statsministerium i et demokrati, dar faktisk ka' være statsministerium, det giver jo ministeren muligheden for at føre politik. Jo, men det gør det. Det, det,,jamen..i virkeligheden..

SP: Ja, ja, Ideelt set har du ret.

MF: Jamen, i virkeligheden,

SP: je, je..

MF: i virkeligheden vender den omvendt, og det (34.18), jeg, jeg ka' jo godt høre hvordan italesættelsen er, men hvis **ikke** der **er** muskler bag demokratiet, så, så, demokratiet er ikke stærkere end det vi gør det til.

SP: Nej, men det jeg enig i.

MF: Å dar er så meget i virkeligheden, der **presser** vores demokrati, at, at, hvis ik' vi sørger for at dem der, å det er ligegyldigt hva' for en regering der sidder der, faktisk kan føre sin politik ud i livet, så er jeg jo bange for, at der kommer en stor tillidskløft mellem jer som befolkning og os som politikere. Asså hvis ik' der er en sammenhæng mellem det vi siger før et valg og det vi så gør i en valgperiode, jamen, så risikerer vi jo, asså i bedste fald noget apati, men i **værste** fald jo det vi har set i andre lande, asså at folk **direkte** stemmer imod demokratiet. Det er jo det der banede vejen for en Trump for eksempel i USA.

SP: Men, men, men jeg ka' ik' helt se, at det, at de enkelte ministre reelt set har ansvaret for deres ministerie står i vejen for dét du egentlig siger.

MF: Overhovedet ikke, nej, nej, det der..

SP: altså, det, det er ikke dét jeg siger

MF: her Søren, her Søren er vi jo inden ved noget helt grundlæggende, nemlig at vi har øh i Danmark, det man kalder ministerstyre, og det vil sige, det er ressort-ministeren [*ressort*: fagligt område, øvrighedsområde, henhøre], der har ansvaret (35. 21)

SP: Ja, og sådan skal, og sådan synes jeg bare det **skal** være, og, og

MF: Det sys', jeg oss', fuldstændig

Sp: ja

MF: enig. Nu bliver det måske lidt internt øh Christiansborg..

SP: Det blier øhh...nørdet..ja, okay..

MF: Øhh det, øh, det vi står og taler om her..

SP: Ja, men vi startede altså oss' med den store udenrigspolitik, vi mangler kun at diskutere det ydre rum, ik' altså såå (latter). Jeg synes, det okay.

MF: Ja, men, det jo så faktisk det ved, det ved vi to

SP: Nå, men det faktisk det næste tema, ja (latter)

MF: Ja, det er..

SP: Ved I godt, der findes noget der hedder Mellemrummet? (latter) (35. 44)

MF: Det..

SP: Ved I hvad det er? Ved du hvad det er?

MF: Øh, nej, det tror jeg ik'

SP: Jo, fordi da jeg var forskningsminister, så havde jeg oss' ansvaret, vi har faktisk et, et dansk rumprogram..

MF: Det ved jeg godt

SP: Men det fordi mellem det ydre rum og vores rum, der er noget der hedder Mellemrummet, og det rigtigt! (latter), det rigtigt.

MF: Ja, og således

SP: Apropos nørdet

MF: øhh..oplyst

SP: ja

MF: om Mellemrummet. Nu har vi været øh, vi har været i den store verden, og det **er** jo dér den store frihedskamp kæmpes lige nu, øh ska' Ukraine vinde eller ska' Rusland vinde. Vi har været omkring dig, som menneske; hvornår føler du dig mest fri, du stod faktisk næsten og fik lidt tårer i øjnene, øh, og sagde: "det når jeg er på Bornholm", og det øh, det understreger vel øh vores alle sammens behov for at høre til, og være et sted hvor man øh ka' sproget øhm, kender sædvanerne og traditionerne, måske oven i købet er formet **af** dem. Har en tilknytning til de mennesker øh, der omgiver os, øh..og nogle traditioner, en, en kultur som vi rundet af, og som vi ka' bære med videre, øh..og derfor s..står nationalstaten jo for mig som et af de vigtigste frihedsprojekter, der er faktisk ikke nogen samfundsmodeller, der har givet øh sine befolkninger mere frihed og mere demokrati, end de moderne øh nationalstater. Så har vi været lidt omkring (36.57) øh de sociale medier, og det er helt nødvendigt, vi mangler jo at svare, du og jeg: Hvad gør vi ved det?

SP: Jah

MF: Øh..fordi øh indtil videre er der jo sådan lidt, sådan en stemning af, vi ik' må regulere, og det, det er meget let at lyde **udemokratisk** når man siger, at man vil regulere inde på de sociale medier, men, undgå...asså, ka' du se en vej igennem, hvor vi ik' på det her område oss' tager noget ansvar, fordi nu har vi talt om, hvad det betyder, den der dårlig tone, der er, jeg tror den sætter sig i os alle sammen, men prøv at tænke på hvordan det er at være **barn** i det. Asså når dét børnene oplever er et så **grimt** sprogbrug, mangel på proportioner, men jo oss' mobning og udskamning (37.35), så øhm, tør du, æh, som demokrat og som

frihedselsker å sige, at vi bliver **nødt** til at regulere noget af det der sker med techgiganterne og inde på sociale medier?

SP: Øh, ja det mener jeg bestemt. Altså min, øh min gamle særlige rådgiver Martin Ruby, han arbejder jo, han arbejder jo for Facebook, og som jeg sagde til ham: "Nå, nu vælger du, nu vælger du mørket, øhm, men altså, sagen er, sagen er i hvert fald den, at ja, jeg mener ik' vi ka' lade stå til, øh, så bliver det til gengæld vigtigt hvordan så!, fordi vi ka' jo godt øh fra politisk øh hold, udstikke nogle firkantede retningslinjer, det ka' man godt. Det der interesserer mig, er det der er mest virksomt (38. 14). Og jeg øh hælder nok mest til en model, øh, som er næsten ligeså gammeldags, eller endnu mere gammeldags end *disseriet*, øh, jeg tror, vi er nødt til at retablere [retablere] nogle bestemte æresbegreber. Og hvad mener jeg med det? Jeg mener, der simpelthen må være en grænse for, hvad man ka' gå og påstå om hinanden, uden at der bare er en gran af sandhed i det (applaus). Øhmm

MF: Meget enig

SP: og så må man jo spørge sig selv, skal dét så være en politiopgave, at rende rundt og kontrollere det, eller kan man faktisk lave en model, øh, som vi jo kender udmærket, noget injuriesøgsmål-agtigt, eller lignende (38. 54), med nogle forøgede erstatninger og den slags ting, som ka' **løse** en del af problemet. Og ved du hvad, det tror jeg faktisk det ka'. Jeg tror, det handler om en fælles opdragelse. Det ka' godt være, det betyder at vi skal bruge nogle flere ressourcer på domstolene, det kan godt være at vi ska' tilrettelægge nogle nemmere processer, du ved selv hvor bøvet sådan noget ka' vær', men at vi på én eller anden måde stiller folk til ansvar for tilsvining af andre mennesker. Og gør **dem** ansvarlige, hiver dem ud af deres forpuls...undskyld, deres kælder, deres **skimmelkælder**lokaler og ud i lyset og foran en dommer, og foran ..det per., det [den] pågældende person, som de sviner til, og siger, det dér skal du enten bevise, eller også klapper vi dig **sådan** en bøde (38. 39), så du simpelthen ikke har råd til den computer, du sidder og sviner folk til på. (applaus, hujen) Det kunne være en mulighed (applaus). Altså, jeg, jeg, jeg, jeg ku' øh..tilhold?! Jaa, nej, det ka' jeg ikke, deet øh..

MF: Så! Ikke, ikke alt det verbalt laden (40.00), og fisker-lussinger og øh..så videre

SP: nej, det..nej, altså...nej, men, dét jeg ka' sige, der er

MF: Men det du..

SP: at hvis jeg tog internettet fra mine børn, så anser de det som en krænkelse af deres inderste menneskerettighed, og, og, man ku' jo forestille sig sådan nogle pauser. Altså, med

domstolspådomte i forbindelse med injuriesøgsmål, hvad ved jeg. Og sagen er jo, at hvis man **gør** sådan noget, så retter det sig jo lynhurtigt. Det vil jo ta' 6 måneder (40.24). Så har vi en ny debat (latter)...men det har vi. Det ve', det ve' jo ta'.

MF: Men, men det interessante, ja giv endelig øh Søren en hånd. Det interessante i det du siger, er jo i virkeligheden, at vende den rundt, fordi det der sker lige nu er jo, at øh skolegårdens aller, allerværste logik, er den der hersker

SP: Ja, ja, lige præcis

MF: Øh, faktisk er dét spørgsmål, jeg får øh af **flest** danskere, og det er ikke løgn, det er: "hvordan ka' du holde til det?"

SP: Ja

MF: Det er dét spørgsmål, flest danskere spørg' (40.51) landets statsminister om, i mit direkte møde. Og det **er** jo helt uholdbart. At, at, fordi, det, det spørgsmål ka' jo kun blive stillet, hvis tilpas mange af jer tænker: "Okay, der er godt nok mange hårde ord, øhh, å, å mange angreb". Og det blier jo nødt til at være sådan i et demokrati, at vi ka' holde ud at være her. At man ikke skal ha' de allerbredeste skuldre eller udvikle teflon, for at være én af dem der tager ansvaret for vores land. Og det er jo ligegyldigt om det er lokalpolitisk, eller det er på nationalt plan, eller, eller hvor det er. Jeg sys', at det der er det fine i dét du foreslår, det er jo at vende skolegårdslogikken om, så det i virkeligheden ikke er den der blier, i skolegården er det jo den der bliver mobbet der skal (41.29) forsvare sig.

SP: Ja

MF: øh, øh, eller det er andre der ska' ku' holde til den meget, meget hårde debat, eller som du siger, ting der ikke er rigtige, fordi der oplever jeg et skred i den offentlige debat. Jeg ka' holde til rigtig meget, og har prøvet rigtig meget (41.45) igennem 20 år i politik, men en ny tendens er jo, at man i dag ka' stille sig op og sige ting der er forkerte, uden der sker noget. Helt omkostningsfrit ka' man bare påstå noget om andre mennesker. Og det bliver trykt i avisen. Journalisterne gengiver det. Der er ingen, der lissom sir': "hov, er det rigtigt, dét du siger, ka' du, altså hvad har du, har du noget at ha' det i, din påstand (42.03). Og jeg sys', dét der er fint ved **din** tankegang, det er i virkeligheden at vende det rundt, så det er **afsenderen**, der har ansvaret for, at dét man skriver,

SP: er rigtigt

MF: eller det man siger, er rigtigt

SP: Ja, fordi, fordi, det der, det der jo er (applaus),

MF: Det ka' jeg egentlig meget godt li'

SP: Ja. (applaus) Jeg, jeg, jeg, altså, jeg, jeg kender jo mange, som siger, vi ska' overhovedet ik' gribe ind i ytringsfriheden øh, det man bare glemmer (42.26) det er, at det der står i Grundloven, det er at man ka' sige hvad man vil, og så står der faktisk en meget vigtig ting; dog under ansvar for domstolene. De gamle var ikke så dumme, vel? De var ikke så dumme. Å, å, å derfor, det jeg, altså, jeg, jeg tror ikke rigtig på øh censur og politisk styring af ytring, og sådan noget. Det tror jeg er meget..vi skal oss' holde os væk fra det af mange grunde. Men dét at man kræver af folk, som i, som, som, som jo reelt set undergraver vores demokrati, skal føre, altså at der er grænser for, hvor meget man kan krænke andre mennesker uden at ha' noget af ha' det i. Det, det synes jeg simpelthen ikke ka' være urimeligt.

MF: Men ved I hvad, jeg sys' øh, de ord er udtrykt øh så klogt og så rigtigt, og vores tid er ved at være gået, så Søren får [fik] det sidste ord i dag. Tak fordi I lyttede med, og tak for dig, Søren.